

Трибуна вільного українського слова на вільній американській землі.

Адреса Редакції і Адміністрації "Свобода", 81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J. Тел.: BErgen 4-0237 Тел. ф.: BErgen 4-0807 Тел. ф.: JHC: BErgen 4-1016

ПРЕЗИДЕНТ ЗА ДВОРІЧ- НЕ ПРОДОВЖЕННЯ КОНТРОЛІ ЦІН

Вашингтон. — Президент Труман звернувся до Конгресу за продовження на два роки економічної контролю під час мобілізації оборони, щоб недопустити до дальшої інфляції. На підставі теперішнього Акту Оборони і Продовження контролю охоплює необхідну продукцію, передбачаючи повноваження для пакування і економічних обмежень. У зверненні до Конгресу, президент зробив його відповідальним за зріст цін деяких життєвих продуктів. Це було спричинене тим, що Конгрес ухвалив був додатки до акту, які запропонували конгресмен Кейпгарт і деякі інші. У новій зверненні Труман зажадав відняття цих поправок. Поправка Кейпгарта містить постанову, щоб, при обмеженні висоти цін, брати до уваги ціни життєвих матеріалів від вибуху Корейської

УКРАЇНЦІ ФІЛАДЕЛФІЇ МАНІФЕСТУЮТЬ ПРОТИ РОСІЙСЬКОГО ІМПЕРІАЛІЗМУ

АМЕРИКАНСЬКІ ПРЕДСТАВНИКИ НА МАНІФЕСТАЦІЇ ДОМАГАЮТЬСЯ ДОПОМОГИ УКРАЇНСЬКОМУ ВИЗВОЛЬНОМУ РУХОВІ

Філадельфія. — Коло п'ять тисяч українців взяло участь у влаштованій тут в Метрополітан Опері Гавзі місцевому Філіс Українського Конгресового Комітету в неділю, 10-го лютого великій українській маніфестації проти комуністичного імперіалізму, на якій видатні американські представники, члени Конгресу, домагалися американської допомоги для визвольних змагань українського та інших поневолених Росією народів. Маніфестація, яка відбувалася під офіційною назвою Зібрання Єдності Анти-комуністичних сил відриву і проводив Євген Рогач, закликаючи на вступі, що ціллю того зібрання є „звернути увагу всього вольного американського народу на безперервну боротьбу українського народу проти Москви, здетермінованої ворога нашої волі і нашої спадщини, що базується на праві кожної людської істоти і кожної нації жити своїм власним, незалежним життям”.

КАТАСТРОФА В ЕЛІЗАБЕТ

Загальний вид на страшний, вже третій за черги впроваджені останніх двох місяців, катастрофи пасажирського літака в місті Елізабет, Нью Джерсі, у безпосередньому віддаленні від нью-йоркського аеродрому. В цій третій катастрофі літака згинув 31 особа, збільшуючи загальну кількість смертних жертв в усіх трьох катастрофах до 116 осіб. На домагання населення влада заборонила користуватися тим аеродромом, аж поки не будуть вивчені всі причини цих трьох катастроф.

ЧЕРВОНІ В КОРЕЇ „МОДИФІКУЮТЬ” СВОЇ ДОМАГАННЯ

ПОГОДЖУЮТЬСЯ ОБМЕЖИТИ РОЗМОВИ ПІСЛЯ ПЕРЕМІР'Я ДО СПРАВ, ЗВ'ЯЗАНІХ „БЕЗПОСРЕДНЬО” З ЗАМИРЕННЯМ НА ПІВНОСХОДІ

Токіо. — Комуністичні представники на переговорах в Памунджом в справі перемір'я в Кореї, змінили вчора на пленарній сесії обох делегацій свої домагання — погоджуючись на рекомендацію, щоб на цій конференції були обговорені тільки справи „безпосередньо” зв'язані із замиренням корейської півострова, а не загально-азійські проблеми, які цього вони домагалися початково. Комуністи перевірили своє становище в цій справі після того, як альянті не тільки відкинули їхні початкові домагання, але й загрозили, що вони не думають продовжувати ті переговори в безконечності. Альянський представник, по-прежнему так висловлюючи це, за свої рекомендації щодо майбутньої конференції, висловив переконання, що успішення тої справи не повинно вже довше стояти на перешкоді в закінченні та підписанні самого перемір'я. Раїше цей представник заявив, що точний порядок та предмет нарад на майбутній конференції можна без шкоди для перемір'я залишити до вирішення самій політичній конференції. Народи продовжують, альянті з великим застереженням поставили до комуністичних пропозицій, добачуючи в них підступ та намагання комуністів поставити на порядок нарад майбутньої конференції теж справу Формозу та дипломатичного визнання комуністичних режимів в Китаї і Північній Кореї. Комуністи з модифікували своє становище після того, як альянські делегати вияснили, що в політичній конференції можуть брати участь тільки представники вольних країн, а тому, що комуністичний уряд ще й досі твердить, що в Кореї борються тільки китайські добровольці, він також не має права не мати.

ДЕНТИСТІВ КЛИЧУТЬ ДО ВІЙСЬКА

Вашингтон. — Департамент Оборони оголосив сьогодні, що вперше від початку війни в Кореї покликує дентистів до військової служби. Згідно з оголошенням, Департамент Селективної Служби покликає 335 дентистів у вітні ц. р. — 85 для піхоти, 200 для флоту і 50 для льотства. Кликати їх в першу чергу тих дентистів, що ще як студенти були учасниками окремого спеціального „вишколу”, тих, що в часі війни були зайняте

БРИТАНІЯ ВІДМОВЛЯЄТЬСЯ ВІД АМЕРИКАНСЬКОЇ АТОМОВОЇ ГОСТИННОСТІ

Вашингтон. — Уряд Злучених Держав дав свого часу до підписання Британії, що вона може випробувати свої атомові бомби на території Злучених Держав. Тепер наспів від Британії відповідей, що вона волить перевести такі досвіди на території своїх країн. Така постановка матиме значення як перетворення в справі більшої вимір атомових ядерних випробувань між обома державами. Цю справу обговорювано точніше під час побуту Вінстона Черчіля у Вашингтоні, а голова американської Комісії Атомової Енергії, Гордон Дін, пояснював, що Америка має суворі закони в справі розповсюдження атомових інформацій. Британії доводило, що Америка виграла на такій граві і тому згодилася прийняти з досвідами до ЗДА. Пізніше Британія змінила свій погляд, вважаючи, що краще буде для них перевести досвід у себе і тим показати американцям, що вони мають таку інформацію, як і мають американці, отже для них буде легше опісля дістати згоду на визнання виміну з Америкою. З уваги на такий розвиток думок, немає як вигляд на сторіння спільної американсько-британської атомової програми.

„ТУЗ” АМЕРИКАНСЬКОЇ АВІАЦІЇ ВБИТИЙ НАД КОРЕЄЮ

Токіо. — Головна квартира американської авіації на Далекому Сході повідомила, що в повітряному бою над Північною Кореєю минулої неділі був збитий і правдоподібно згинув „туз” американської авіації, майор Джордж А. Делайв, молодший, який виступав в повітряних боях 14 ворожих літаків, одинадцять союзних турболітаків типу МІГ і 3 легкі бомбардувальники. Крім того, майор Делайв знищив сім японських літаків під час другої світової війни. Під час останнього бою проти цілої ескадрилі ворожих літаків, майор Делайв збив п'ять літаків, а один збитий, аж поки ворожа кур'єрська літака, одинадцять союзних турболітаків типу МІГ і 3 легкі бомбардувальники. Крім того, майор Делайв знищив сім японських літаків під час другої світової війни. Під час останнього бою проти цілої ескадрилі ворожих літаків, майор Делайв збив п'ять літаків, а один збитий, аж поки ворожа кур'єрська літака, одинадцять союзних турболітаків типу МІГ і 3 легкі бомбардувальники.

ПОМЕР ВЛАСНИК ВИДАВНИЦТВА КНИЖОК — ЧАРЛЗ СКРІБНЕР

Нью Йорк. — Чарлз Скрібнер, президент видавництва „Чарлз Скрібнер енд Сонс”, помер в Колумбії — Пресбтеріан шпиталі, проживши 62 роки. Він був правником спів-власником фірми, що проіснувала 106 років. Теперішній Чарлз народжений теж з батька Чарлза і президента фірми від 1879 до 1930 р. Неблизько, покінчивши студії в університеті Принстона, присвятив виключно видавничій справі, вивчаючи її в кожному напрямку. Він був секретарем накладні від 1918 р., віцепрезидентом від 1926 р. а президентом від 1922 р. За найважливіше для видавництва він уважав видання „Словника Американської Біографії”. Одна з виданих ним книжок, а саме „Слід самітної сосни”, написана Джаном Факс мол., займалася в 2,000,000 примірників.

НА ЕКРАНИ ПОДІЇ

М. Падев надіслав до „Нью Йорк Таймс-у” довшу статтю і в ній висвітлює справу ліквідації національних культур в окремих країнах сателітів. Автор пише то ті справи, що українцям вже знані від давня. Совєтські „віце-королі” стараються фальшивити сенс на національній історії окремих захоплених країн та змінити навіть їхні мови. Книжкова продукція підлягає такій самій контролі, як продукція вугілля, чи сталі. Письменник може написати тільки таку книжку, яка згідна з партійною лінією. Шомісечко партія проголосить ціль письменника як партії потрібні повісті, романи, новели, оповідання, п'єси та поеми. Ці теми розподіляються окремим письменникам на зборах письменницьких організацій. Письменники мусять кожного місяця голосити про стан своєї праці. Готові рукописи піддаються докладній і дуже суворій партійній провірці. Вживають також методи „колективного пра-

НІМЦІ ВИДВІГАЮТЬ НОВІ ЗАСТЕРЕЖЕННЯ ЩОДО УЧАСТІ В ОБОРОНІ

Вони, Німеччина. — Німецькі представники передали Тимчасовому Комітетові Північно-Атлантичної Ради в Парижі, яка підготувала порядок нарад для конференції самої Ради, що почнеться наступного тижня в Лізбоні, нові застереження щодо своєї участі в європейській оборонній підготовці, попереджуючи, що вони не погодяться на зменшення життєвої стопи на їхнього соціального забезпечення на те, щоб могли покрити свою частину оборонних коштів. Згідно з планом німецький грошовий вклад в оборонні видатки мав би вносити приблизно 3,100,000,000 доларів впроваджені наступного бюджетного року. Німці домагалися, щоб до суми зменшити їм на приблизно одну четверту частину. Д-р Франц Бліхер, заступник канцлера, та інші німецькі представники, передаючи ці домагання альянським репрезентантам, виправдувалися, що вони змушені до цього загальною публічною опінією, яка виступає проти того, щоб робити будь-які жертви в користь оборони.

СТЕЖАТЬ ЗА АТОМОВИМИ БОМБАМИ У ПРИСТАНЯХ

Вашингтон. — Митні агенти, спеціально направлені в розпізнаванні атомових бомб, стежать за спробами ворога переправити „незвичайні речі зброї” до пристаней Злучених Держав, як це сказав Девід Б. Стубінгер, помічник комісара митного бюро на тасісній збірній палатній комісії для асигнування фондів. Такі тайні агенти настановлені в головних морських портах і вони мають довірочні інформації про розміри й вигляд атомових бомб. Такі інформації передають їм на підставі розпорядження президента з 1950 р. в справі забезпечення країни. Стубінгер признає, що така служба дуже важка й відповідальна і охоплює щось більше ніж стеження за атомовими бомбами. Конрадмірал А. К. Річмонд, асистент команданта прибережної сто-

НА ЕКРАНИ ПОДІЇ

М. Падев надіслав до „Нью Йорк Таймс-у” довшу статтю і в ній висвітлює справу ліквідації національних культур в окремих країнах сателітів. Автор пише то ті справи, що українцям вже знані від давня. Совєтські „віце-королі” стараються фальшивити сенс на національній історії окремих захоплених країн та змінити навіть їхні мови. Книжкова продукція підлягає такій самій контролі, як продукція вугілля, чи сталі. Письменник може написати тільки таку книжку, яка згідна з партійною лінією. Шомісечко партія проголосить ціль письменника як партії потрібні повісті, романи, новели, оповідання, п'єси та поеми. Ці теми розподіляються окремим письменникам на зборах письменницьких організацій. Письменники мусять кожного місяця голосити про стан своєї праці. Готові рукописи піддаються докладній і дуже суворій партійній провірці. Вживають також методи „колективного пра-

ШУМАН ПЕРЕСТЕРІГАЄ АСАМБЛЕЮ В СПРАВІ НІМЕЧЧИНИ

Париж. — Французький міністер закордонних справ Роберт Шуман попередив вчора Національну Асамблею, щоб вона прийняла план включення німецьких військових частин в європейську армію, або рахувалася з можливістю, що західно-німецька армія буде створена всупереч французькій опозиції. Шуман, відкриваючи дебати Асамблеї над проектом європейської армії, ствердив, що Асамблея може цей проєкт прийняти або відкинути, але, якщо він відкине цей проєкт і займе становище проти ремілітаризації Німеччини, то чи не думає, що Злучені Держави та інші країни, які бачуть загрозу для себе, шукатимуть іншої розв'язки, що більш загрозливою для нас? — попереджував Шуман.

СВОБОДА UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

PEREPLATATA:	SUBSCRIPTION RATES:
За рік \$10.00	One year \$10.00
За пів року \$5.25	Six months \$5.25
За три місяці \$2.75	Three months \$2.75

За кожен зміну адреси платиться 10 центів

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

РЕЛІГІЯ І СВОБОДА

„Ди Сатердей Івнинг Повст“ започаткував своїм виданням з 9 лютого ц. р. серію уривків з книжки, яка незабаром появиться друком, а яку написав Гвіттекер Чемберс, бувший доволі гонимий комуніст, добре відомий в Америці й в світі з цього, що здемакував Алджера Гісса як людину, що займала в департаменті стейту визначне становище, а одночасно помагала совєтській шпигунам. Ця книжка, як заповідають видавці, отворять вкінці очі „усьому“ американському народові щодо цього, якого великою небезпекою є комунізм для нього й всього людства. Тому, що вже маємо так багато книжок на тему комунізму та кремлівської агресії, треба надіятись, що в цій новій книжці буде щось таке, на що досі, назагал не звертали належної уваги.

З першого друкованого уривку сповіді Чемберса можна вносити, що його книжка буде справжньою сенсацією у найкращому розумінні цього слова, бо глибокою аналізою суті комунізму і відповіддю, чи комунізм може розв'язати існуючу в світі тотальну кризу: релігійну, моральну, інтелектуальну, соціальну, політичну і економічну. Комунізм, пише Чемберс, твердить, що він єдиний лік на цю кризу, хоч „сам він є її симптомом та її роз'ятр.“

Найближчі десятиліття, каже далі Чемберс, рishать, чи цей вільний, цивілізований світ, який ми знаємо, буде далі існувати, чи запанує у світі комунізм. Ще маємо до вибору: воля або неволя? В такому критичному моменті хоче Чемберс поділитись з вільними людьми своїм досвідом, якого він набрав, будучи довгі роки ідейним, фанатичним комуністом.

„Свобода це потреба душі і ніщо інше; політична свобода, як її знає Західний світ, є тільки політичним читанням Біблії: релігія і свобода є нероздільні“, пише Чемберс, пояснюючи, чому комуністи „позбуваються Бога“. Але так є, що комуністи могли себе „звільнити“ від Бога, зате не можуть „звільнитись“ від Бога народи, над якими панують“. Це їхня криза. Західний світ переживає іншу кризу, яка виявляється в тому, що він „стається байдужим до Бога“ і тим перекидається в бік „комуністичної матеріалістичної візи“. Як тільки Чемберс „віднайшов Бога“, він почав у душі зривати з комунізмом. Тепер, пише він, вільний Захід мусить пізнати, що Бог це його сила, зокрема в боротьбі з комунізмом.

Так склалося, що саме в тому самому часі, як почали появлятися уривки з книжки Чемберса, заговорив Папа Пій XII до римського народу і світу через радіо, закликаючи до „Повороту до Христа“. Промова ця має бути започаткуванням могутнього руху в цілому світі, зверненому проти безбожницького комунізму. Говорячи словами Папи це рух „проти небезпеки, далеко більш поширеної й важливішої, як пошесті й природні катаклізми“. Говор'ючи про свободу, систематично затроювану комуністичною діалектикою, Папа вказує на справжнього оборонця людської свободи — Христа та його науку. Папа пригадує потребу інтервенції „Бога в приватному і публічному житті“, а що ця пригадка байдужому до релігії вільному світові потрібна, можна пізнати хоча б по цій дискусії, яка тепер ведеться в Нью Йорку на тему присяги дітей у школі на вірність американському прапорі та — молитви до Бога. „Прогресивні“, що проти такої присяги і молитви, що й нині не добачують, як багато шкоди наніс цей „прогрес“ справі виховання молоді з морального боку, а також і з патрістичного.

Акція „за поворот до науки Христа“, за християнське життя в родині, за мораль у публічному житті, звідки вона не походила б, заслуговує на якнайбільше і найширше попертя, бо вона змагає до духового відродження, без якого не можливо людству оминуть того нещастя, яке несе йому комунізм.

СЕКСОТИ

До найбільших ганебних поглядів, створених під знаком та в обставинах більшовизму й йому подібних тоталітарних режимів, належить „сексот“, „секретний соратник“, який як кажуть — за шматок гнилої ковбаси або з будь-яких інших низьких мотивів продає рідного брата. Тоталітарні режими спеціально виховують таких сексотів, бо на них вони опирають свою терористичну владу. Такий сексот, щоб „виправдати“ свою відданість владі, підлядає і доносить про кожний рух „повернених“ його „опіці“ мешканців, досліджує їхнє минуле і сам та з власної „пильності“ виводить найбільш фантастичні історії та перекази їх, як факти. Жертвами таких сексотів в тоталітарних режимах впали тисячі й тисячі осіб, бо там факти не перевіряються й донос сексота цілком достовірний, щоб обрану ним жертву розстріляти, заслати на Сибір чи в концетраційний табір, або до в'язниці. На підставі доносів від сексотів знищено цілі родини і роди. А сексот, виконавши свою юдину роботу, часто сам падає жертвою іншого сексота. Всесвітній культурний світ ставиться з оглядом до цих сексотів, а фінансові американські доллари радіо „Вільна Європа“ почала в останніх роках розкривати таких сексотів в сателітських країнах, перестерігаючи перед ними населення.

Сексоти за залізною заслоною з авторитетом політичної системи, на яку й спадас відповідальність за це моральне багно. Але з прикрижливості доводити, що сексот, що тек і у вільних країнах витворився між східно-європейськими вітниками тип добровільного сексота, якого ніхто не потребує, акому ніхто не платить і який всі погорджують, але який вважає доносима приподобитись іншим або пошкодити своїм особистим ворогам чи приятелям.

Скільки то разів за останні роки після світової війни доводилося почути про ці доноси українців на українців! Через донос одному відібрано право Ді ПІ, іншому відібрано можливість переселення, що іншого заарештовано, проти одного поведено слідство, що іншого обезчещено. Так було на еміграції в Європі, там випадки поворюються і на інших континентах. Оглянь представників українських переселенців з Китаю на Філіппінах пише нам з Мамілі, що там, на 5,000 всіх переселенців, було коло 10,000 доносів та донос, що „рекорду в цьому добулись українці“. Не рідко і до нашої редакції попадає лист, в якому один громадянин виписує на іншого, часом на свого знайомого, або й колишнього приятеля, всілякі „факти“, дискредитуючи його та перестерігаючи перед ним.

Звичайно, бувають речі і справді, розкриття і висвітлення яких є обов'язком кожного громадянина. „Демократія — це діло кожного“ — твердить американська засада. Кожний з нас зобов'язаний пильнувати і стояти на сторожі наших вольностей, нашої безпеки, та допомагати в тому відповідним урядам. Ніхто з нас не може спокійно приглядатись, як вороги підточують наш спосіб життя, нашу систему і нашу безпеку. Ніхто з нас не може промовчати відомого йому злочину проти народу і країни, бо цим він сам допустить б, якщо не законного то морального злочину.

Але ці справи не входять в поняття донощитва. Донощитво з свічками та парюю блискучих зірок, що це більше підкреслює його убожество доби. Каварні — убогі, маленькі каварні — однінені лише до четвертої години дня — ради економії палива — і народу тут повнісенько, — щоб завітись. Я сиджу за невеликим тисним столом, за яким лежать дві жінки в „чалмах“ і два мужики. Сидять, читають газети і, як видно, відпочивають не збираючись.

На нашому, „ауслендерсько-му“ Гантфогер-Зідлюнгу — назва табору — теж невелико: холодно, дрова мало, а ті, що є, — сирі: не горять. Крім того, треба ще й напильати і нарубати. Наші УТГІ — всілякі професори (в Регенсбурзі — мас осідок Української Техніко-Господарської Інститут — „УТГІ“) бігають один до одного по пилку та сокиру і щось там у підвалах, під помешканнями, цюкають. Роблять це — неуміло; кають і стогнуть, скаржаться на крижі і таскують до своїх залізних пічурок обережні дрова. Десять хвилин погріються, а далі знову зимино і професорські жінки лише кутаються та нарікають. Але це — старіше покоління, а молоді — це молодь і нічого собі з тих невидог не робить.

Сьогодні йшов до каварні, щоб записати про бжучі події в нашо-

українських і американських інститутів можна було багато до чого довідатись власне на тему цього огидного донощитва. Ми не віддавали б цієї справи окремої уваги, якби це були поодинокі випадки, бо ж в кожному суспільстві трапляються люди без моралі і чести, які намагаються кинути пляму на честь інших та взагалі шкодити їм. Але не можна мовчати тоді, як такі випадки повторюються та набирають ширшого характеру. Тоді бо за них вже не засуджується тільки донощиків — одиниць, але й цілу суспільність, бо це не на одиниць, але на суспільність падає тінь ганьби.

В додатку, всі ці доноси майже за засади не відносяться до фактів і не до сучасності, але найчастіше до погослос, до минулого та с виключно „опінією“ про когось. Такі донощитва з нічим іншим, тільки одним з виявів загального занепаду моралі, перед яким перестерігають загальні люди нашої доби та проти якого треба рішуче боротись.

3 конференції Європейського Руху

(Лондон). — Конференція Європейського Руху, присвячена справам Центральної і Східної Європи, закінчилася 24 січня вчора у Альберт Гол. В Черч-Гауз, будинок лабіринт недалеко від парламенту, відбула свої засідання конференція та її комісії від 21-25 січня.

Хоч англійська преса, з причини дипломатичних, не виявила особливого інтересу до конференції, однак активна участь англійських представників в праці конференції і промови делегатів партій — консервативної, соціалістичної і ліберальної — при відкритті цього З'їзду, показують, що політичний мозок народу Британії не хоче миритись з диметаном, коли Росія сидить і командує в серці Європи. Рішавого сил глибоко порушена в Європі російським імперіалізмом, і це відчувують усі народи демократичного Заходу. Головою на конференції консервативний посол до англійського парламенту, бувший міністер Л. С. Емері. Його промова була в підкріпленні конференції-міністер Менделєв, від Партії Праці взяв слово посол Грінвуд, від Ліберальної Партії промовляв її голова — посол К. Дейвис. Промови одностайно засудили російський імперіалізм, „московське рабство“ (Дейвіс) і вимагали для народів світу „свободи від війни“. Генеральний Секретар Європейського Руху д-р Ретінгер (поляк з Львова) в своїй привітальній промові називав, як приклад федерації між вільними, і рівноправними народами, цитату з тексту Люблінської Унії між Польщею, Україною та Литвою. (1569 р.). Хто знає історію Люблінської Унії, той не може погодитись з такою оцінкою цього акту Ретінгером. Польські провідники 16 віку уживали гарних фраз про вільність, рівність і любов, але цими словами хотіли закрити свої плями — панувати над своїми сусідами. Тому присутні на конференції українці і литовці не були раді згадці д-ра Ретінгера про Люблінську Унію. Делегати держав Середньої і Східної Європи, захоплені Совєтською Росією за другої світової війни, нарікали в своїх промовах на русифікацію і колоніальне гноблення Москвою і закидали

пресі і політикам вільних країн „змову мовчання“ про комуністичний терор в країнах — сателітах. Збоку представників вільних націй були заяви на конференції, що демократичний світ не забув народів, пригноблених Москвою: „Ваші страдания — наші страдания, ваші надії — це наші надії“. В промові різних делегатів — учасників конференції було чути слова про задоволення народів Старого Світу: створити Злучені Держави Європи.

На конференції представлені тільки країни — сателіти. Тут були делегати демократичних партій народів Югославії (серби, хорвати і словінці), що перебувають під своєю „рідною“ диктатурою Тіта. Франція мала тут своїх представників, діяльних у Європейській русі, як п. п. Френе, проф. Андре Філіп, проф. Куртен і ін. Бельгію заступав визначний промовець Дранс, від Голландії с голова Партії Праці Коос Воррінк, Були делегати з Німеччини та з країн Скандинавіє. На конференції було велике число молодих діячів, також є студенти. Молодь відібрала свої наради в окремій комісії, призначеній для проблем молодого покоління, що виростає під комуністичною диктатурою.

Свою ділову працю конференція провадила в окремих комісіях: економічній, індустріальній, аграрній, соціальній і культурній. Референти і учасники дискусій в цих комісіях дали детальний образ стану країн, опанованих комуністичними режимами і намітили різні пляни, які мають бути здійснені після ліквідації комунізму.

В комісіях економічній та індустріальній були представлені два погляди щодо розвитку країн, поневолених комунізмом, після ліквідації диктатури. Одні делегати обстоювали ширшу лібералізацію господарства в цих країнах, інші меншу. Щоб було ясно, про що йде мова, наведемо приклади: в Угорщині або в Польщі вся промисловість націоналізована, як і торгівля, землі великих власників розділені між селянами, частину селі колективізовано. Під натиском комуністів збудовано нові великі державні підприємства.

Др. М. Дудра.

Завдання Українських Економістів

Нарешті появилсь на сторінках української преси в Америці голос в справі потреби організації українських економістів. Справа заторкнена в статті проф. Барвінського („Свобода“, 23 січня) настільки важлива, що аж дивно, що це перший того роду голос.

Українські лікарі, інженери, письменники, журналісти та мистці, мають тут свої професійні організації вже від кількох літ. За короткий час їх існування вони можуть виказатись поважними досягненнями, зокрема щодо влаштування своїх членів на фаховій праці.

В той час українські економісти, яких завдання та проблеми де менш важливі, до сьогодні не збудували навіть на поважнішу дискусію в організаційних справах. Щоправда, українських економістів з мабуть в Америці менше як лікарів чи інженерів, але все ж є їх багато.

Зложилось так, що ні УВАН ні НТШ не мають властиво економічних секцій. Та такі секції, хоч і існували б, не розв'язали б питання в такому масштабі, в якому ставити ці справи проф. Барвінський. Наукові секції займаються вивченням сучасних економічних викладів на вузькому форумі, спеціалістів в даній ділянці, при чому нашим науковим інституціям в Америці покищо важко друкувати навіть короткий зміст докладів.

Завдання об'єднання українських економістів були б далеко ширші, а саме наукові, популярно-наукові, практично-фахові, та чисто професійні. Всі ці завдання накреслені в статті проф. Барвінського, і ми не будемо вичисляти їх систематично, а заторкнемо тільки деякі з них.

Фах економіста є зовсім практичним фахом в американських обставинах, зокрема в теперішню пору господарської мобілізації та повного затруднення. Економістів потребує високе шкільництво, уряд, та підприємства. Але майже всі наші економісти покищо поминають начиння. Тільки браком організації українських економістів.

Та далеко більше можна було б зробити в тому напрямі, коли б діяльність велася організаційним способом, коли якийсь центр збирав би інформації, навідував би контакти, інтерв'ював би, уділював би поради, тощо. Потрібне й організування курсів, на яких наші студенти могли б „виглядати“ свою англійську мову й заімпанувати загальною з американськими економічними дисциплінами, що уможливили б їх закінчення студій в корпоративному часі. Ясно, що все це могла б робити студентська організація, але може це краще виконали б це закінчили загальна організація економістів.

Нова еміграція видназус неабиякий розмах в господарських справах. Число приватних та кооперативних підприємств, включно з „банками“, росте з дня на день. Все це росте самотужки. Чи не можна було б і тут зробити далеко більше при відповідних студіях, пильності, та організованості?

Ми зупинились в першу чергу на практичних справах, бо уважасмо, що від їх позитивної зв'язки залежить в великій мірі виконання інших, важливіших завдань, які стоять перед українськими економістами. Коли хтось мис 8 годин день починаючи, не може думати про наукову працю. На це не має йому ні часу, ні духового наставлення. В такій ситуації людина занепадає, марнується як фахівець. Розв'язання дасть нашим економістам можливість поширювати економічне знання. Організаційним шляхом багато можна зробити в тому напрямі.

22 грудня 1945 року. М. Регенсбург.

Сиджу в каварні на „Ариульф-пльці“. Це — сідня каварня, що функціонує шість годин без перерви, інші „урядують“ до 3-тої або 4-тої дня. Це — з огляду на економію палива і світла. В каварні — повно народу. Сьогодні — 22 грудня — уже відчувастись близькість Різдва. Німкни несуть до дому невеличкі ялинки, в крамницях видають їм на картонці по пів кіла мармеляди й цукру — і це має характер великої події. Дитячих забавок майже нема, так само як і подарунків для дорослих, — в крамницях всюди світять голі полиці.

Продовжую свій щоденник 27 грудня. П'ять днів кудись поділись у безіст. Сидів вдома, на Зідлюнгу, а це значить, — щось робив в господарстві, віднімаючи дери на дзвінки, розмовляв з потрібними й непотрібними мені людьми і т. д. Словом, не мав часу. Правда, 25 і 26 до міста не ходив, бо знав, що каварні, з нагоди Різдва, будуть зачинені. Пішов сьогодні, але мене очікувала невдача: і сьогодні чомусь каварні

Віктор Приходько.

СІМ ЛІТ ТОМУ...

(Уривки з щоденника).

1) 12 грудня 1945 року. Місто Регенсбург, Німеччина.

Надзвичайно клопітливє, гамірливє, неспокійне нервовє і разом з тим цікавє й оригінальне життя. Коли самому доводиться бути учасником того життя, то все випадає не так приємно. Але, якщо уявляти собі письменника-романіста, що буде про це добу писати десь через сотню літ, то бачиши, що читати про цю добу майбутнім читачам буде цікаво.

Ось вам сьогоднішній Регенсбург: грудень місяць, передріздвяний час, сніг липить, як в добрі Гоголівські... часи десь коло Диканьки, — але це не Диканька, а Баварія — засніжена Баварія — через пірку після страшний війни. Йде Регенсбургом і дивується мішаним племен і народів. Передовсім ці убрання: жадної моди, жадного стилю, — кожний надягнув, що має, бо холод допи-

кас. Тут пальта, військові „ватяки“ (ватові куртки з коленкору чи подібної матерії), чоботи, черевки — військові й невійськові — різної форми й калібру, а жінки все частіш і частіш в штанах, а на голові — „чалми“, на манір турецьких, бо капелюхів нема. А сьогодні бачив поляка у військовій німецькій шинелі, на якій написано білою фарбою, спереду і ззаду два великі „Р“. (себ-то Polen). Після капітуляції таких ознак німецького насильства на одягах було багато, але, часом, усе зникло. Однак, існують ще й інші окремі „тверді“ індивідуалі, що вперто носять усі ці „відзнаки“, щоб постійно нагадувати про німецьку вину.

Життя в Регенсбурзі тверде і суворе: дров нема — холодно, електрична енергія обмежена, газу це не подають в крамницях — порожньо, — де-не-де з'являлись у викладах різні ялинки

з свічками та парюю блискучих зірок, що це більше підкреслює його убожество доби. Каварні — убогі, маленькі каварні — однінені лише до четвертої години дня — ради економії палива — і народу тут повнісенько, — щоб завітись. Я сиджу за невеликим тисним столом, за яким лежать дві жінки в „чалмах“ і два мужики. Сидять, читають газети і, як видно, відпочивають не збираючись.

На нашому, „ауслендерсько-му“ Гантфогер-Зідлюнгу — назва табору — теж невелико: холодно, дрова мало, а ті, що є, — сирі: не горять. Крім того, треба ще й напильати і нарубати. Наші УТГІ — всілякі професори (в Регенсбурзі — мас осідок Української Техніко-Господарської Інститут — „УТГІ“) бігають один до одного по пилку та сокиру і щось там у підвалах, під помешканнями, цюкають. Роблять це — неуміло; кають і стогнуть, скаржаться на крижі і таскують до своїх залізних пічурок обережні дрова. Десять хвилин погріються, а далі знову зимино і професорські жінки лише кутаються та нарікають. Але це — старіше покоління, а молоді — це молодь і нічого собі з тих невидог не робить.

Сьогодні йшов до каварні, щоб записати про бжучі події в нашо-

му Інституті. (Вдома якісь „госп“; то за пилкою, то за свічкою, то так взагалі — поговорити).

Життя надзвичайно неспокійне і уже по дорозі до міста я одержав відомість, що дуже мене ворушила: учора більшовики в нашому Зідлюнгу викрали одного литовця. Сталося це рівно о 12 годині дня. До будинку того литовця — здається, був це колишній литовський міністер — підїхало авто. До помешкання увійшов чоловік і сказав: — Пане міністре, вас просять до себе директор „УНРРА“. За вами прислали авто. Звольте скористуватись. — Литовець сів і поїхав... До сьогоднішнього дня! Бігали до „УНРРА“, шукали, питали. Нічого нема. „УНРРА“ — нікого не викликає і ні за яким литовцем авто не посилає... Отже це робота більшовиків. Робота ганебна, зухвала, робота, яка показує, що вони зовсім собі легковажать теперішніх хазяїв Баварії — американців.

Поруч з цією сенсацією, інші, менш сенсаційні відомості: більшовики знову починають якусь переверку (в котрій раз?) нашої, (себ то з усієї ССРСР) еміграції. Домагаються повороту своїх людей додому. На цей раз і галичан, бо, мовляв, від 1939 року, коли Совєти уперше зай-

няли Галичину, — це їхні піддані. Учора на нашу оселю, до Зідлюнгу, приїхали панство Л-ко: ні живі, ні мертві. Вони особливо перестрашені і пані Л. не спить ночами. „Репартиція“ — це рівнозначне смерті і наші люди так і заявляють, що живими не дадуться. Про це добре знають і американці і англійці, і треба дивуватись, що вони дозволяють більшовикам так грати на нервах людей. Правда, ми, старі емігранти, оскільки можливо, усіх заспокоюємо, бо часто ці чутки безпідставні — їх лише пускують більшовики з метою тримати еміграцію в стані постійного нервового напруження. Але цього разу щось за цими чутками є: говорять, що така перевірка відбулась у Мангаймі і там на 5 тисяч людей, що видавали себе за старих емігрантів, що не підлягають повороту, бо їх більшовики не вважали своїми підданими), — комісія, в якій засідали — американець, поляк і два совєтські старшини, визнала 600 людей виступили громадянами і перевели в совєтський табір для одправлення „додому“. Оповідують ще й про такий випадок — підчас перевірки у Фюрті совєтський старшина хотів зіврвати одному польському воєводи „білого орла“ з шапки, але поляк так розмахнув-

ся, що совєтчика поклав на місце...

22 грудня 1945 року. М. Регенсбург.

Сиджу в каварні на „Ариульф-пльці“. Це — сідня каварня, що функціонує шість годин без перерви, інші „урядують“ до 3-тої або 4-тої дня. Це — з огляду на економію палива і світла. В каварні — повно народу. Сьогодні — 22 грудня — уже відчувастись близькість Різдва. Німкни несуть до дому невеличкі ялинки, в крамницях видають їм на картонці по пів кіла мармеляди й цукру — і це має характер великої події. Дитячих забавок майже нема, так само як і подарунків для дорослих, — в крамницях всюди світять голі полиці.

Продовжую свій щоденник 27 грудня. П'ять днів кудись поділись у безіст. Сидів вдома, на Зідлюнгу, а це значить, — щось робив в господарстві, віднімаючи дери на дзвінки, розмовляв з потрібними й непотрібними мені людьми і т. д. Словом, не мав часу. Правда, 25 і 26 до міста не ходив, бо знав, що каварні, з нагоди Різдва, будуть зачинені. Пішов сьогодні, але мене очікувала невдача: і сьогодні чомусь каварні

зачинені. Правда, з'явився з розпачу нову, маленьку кімнатку десь задішна, але чісна і електрики нема. Тепер 3 години, отже треба чекати до 4-тої, коли дозволять світні. Тому пишу в темноті: ззаду, за мого, блимає тільки одна ялинкова свічка, біля мого столику — шість душ, але я зав'язав: йти від Зідлюнгу до міста майже годину та назад годину і нічого не зробити — просто несприємно...

Німці своє Різдво відсвяткували. Як саме — не знаю, — наші люди з німцями майже не мають зв'язків. На вулицях, не було жадних виявів святичного руху, — очевидно, все відбулось за стінами старих будинків „ветхого Регенсбургу“. Це тисячлітнє місто, очевидно, бачило на своїх віку різні різдвяні свята. (Продовження буде).

Наша еміграція в більшості по-кинула Німеччину та Австрію. Але не цілковито. Зісталися в тих країнах люди, що чи то з огляду на вік, стан здоров'я чи інші причини не можуть емігрувати. Зістали також могили. Могили жертв людської праці на фабриках, жертв бомбардувань та могили скитальців, що померли своєю смертю.

Багато с окремих кладовищ, — це із вчасних німецьких часів, — багато знову похованих на німецьких кладовищах.

У цих могилах часто спочивають тілі наших політичних діячів, учених, письменників та інших визначних людей.

Поки наша еміграція в Німеччині та Австрії була численна, більшість гробів займалися родичи померлих, а могилами тих, що не мали нікого з родичів на еміграції та могилами наших визначних людей наша еміграція спільно (в практиці — табори та наші еміграційні установи).

Та тепер більшість наших емігрантів виїхала. Ті, що зісталися в Німеччині та Австрії неспроможні покласти видатків зв'язаних із збереженням скитальчих могил. Родичи ж покинули, що виїхали з Європи, дуже часто не мають довірих людей на місцях, що могли б займатися консервацією могил, покладанням формальностей зв'язаних із продовженням найму місця на кладовищах тощо.

Продовжувати акцію опіки над скитальчими могилами, це не тільки справа пістизму родин померлих супроти них, але й справа нашої національної самоповаги. Належить організувати Товариство Охорони Скитальчих Могил із членами розподіленими по всіх країнах нашої розселення, але з діловою управою у Німеччині.

Це товариство було б найкраще організувати у формі кооперативу, якої членами повинні бути в першу чергу родичи наших померлих скитальців, а в даліш

чергу наші громадяни, що хотіли б стати опікунами однієї чи кількох опущених скитальчих могил чи співопікунами скитальчих кладовищ.

Що належало б до завдань того товариства? В першу чергу устаткування всіх українських скитальчих кладовищ та поодиноких могил. Інтервенції перед німецькою владою в справі задержання скитальчих кладовищ, оплати за продовження найму землі під могилами, консервація могил, огорож та пам'ятників. Далі до товариства належало б доставити метричні смерті та інші документи з німецьких урядів цивільного стану — потрібних членам родини похованих.

До завдань товариства належало б устаткування невідомих скитальчих могил. При тому дуже багато могили б — допомоги документи зібрані Інститутом для дослідів української муртирології.

Для переведення тих усіх завдань, що нормально їх виконують консуляти поодиноких держав — товариство потребує з однієї сторони представників у поодиноких державах, де тепер оселилася наша еміграція — для прийняття членських вкладок, оплат за опіку над гробами тощо, а з другої сторони, а також сторожів, городників тощо в місцях, де с більшість наші кладовища.

Відки здобути значні фонди потрібні на діяльність того товариства? Воно повинно бути опертим на самовистарчалість. Потрібні фонди повинні дати членські вкладки, адміністраційні оплати побирання за виставлення документів для заінтересованих та оплати родин та опікунів за консервацію та прикрасу скитальчих могил.

Думаю, що, при відповідній рекламі товариства та при його солідності в праці, воно, мотиме стати самовистарчалним і не муsitиме користати з публічної жертвеності.

Д-р Роман Верес

ВІСТІ З УКРАЇНИ

(Нотатки з совєтської преси)

„СОВЄТСЬКИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ“

До дик „Сталінської конституції“ совєтські газети широко оповідають про всі блага совєтської „найбільш демократичної у світі, в усіх країнах й у всі часи“ системи, про „переврати“ соціалістичного ладу над капіталістичним. В ужиток, в протиставлення англійському або американському способам життя, впроваджено нове окреслення — „совєтський спосіб життя“.

„Р. У.“ від 24. 11. м. р. в обширному репортажі з Лозову, власне, в чому полягає совєтський спосіб життя. В одному уривку нехотя проговорюється, що в Києві на Подолі, на розі вулиць Ярославської та Володзької, родина Борисевичів поселилася недавно, хоч в новому будинку, де „світло, тепло, затіхи, с газ, центральне опалення, — всі вигоди“, зате в одній кімнаті. Родина Борисевичів складається з 6-ох осіб: батька й матері, дочки з ятфм, молодшої шкільного віку та маленького сина Саші. Борисевич — комуніст і бригадир, а зять — комсомолец. Їхні „вигоди“ в Києві рахуються справжніми вигодами.

ЛЕНІН ПО-УКРАЇНСЬКИ

Видавництво політичної літератури УССР в перекладі на українську мову випустило 31-ий том творів Леніна. Стало на кількасот тонн задрукованого паперу більше.

ДЕ Ж САХНОВСЬКИЙ?

Указом від 27. 11. м. р. Гречуха і Нижник від президії верховного совєта СССР рішили „призначити“ т. Штегінна Микола Тимофійовича міністром фінансів Української ССР. Про те, що сталося

з його попередником на тому становищі Сахновським — не згадується навіть стандартні газетні хроніки в органі партії та верховного совєта.

МІЛЬЙОНЕРИ

В Шполіському районі на Київщині совєти нараховували 15 „колгоспів-мільйонерів“, в тому три такі, які стали „мільйонерами“ в цьому році.

На Коліми й Уралі копальні золота, можливо, навіть „мільярдери“. Та що з того, коли люди в шполіських колгоспах, які і в коліських копальнях — майже ті самі голодні і заправчані каторжани.

4 РОКИ ЗМАГАНЬ

Колгосп ім. Сталіна в Любомльському районі на Волині протягом 4-ох років „змагався“ по-соціалістичному з артілією „Борець“ Бронницького району, Московської області. Цими днями москати прибули на Волинь „обміняти“ передовим досвідом та перевірити наслідки соціалістичного змагання.

УКРАЇНСЬКА АКАДЕМІЯ ПО-РОСІЙСЬКИ

Видавництво Академії наук УССР розписало передплату на свої журнали на 1952 рік. Окремі інститути друкують свої органи: президія Академії, інститути геологічних наук, ботаники, мікробіологи, біохімії, клінічної фізіології — українською мовою, математики, електротехніки та хемії — російською.

(„У. Д.“)

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила!

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ФОНД ОГОЛОШУЄ КІНЦЕВУ АНКЮ

УКРАЇНЦІ - ГРОМАДЯНЕ!

Другий Оперативний Рік Народного Фонду добігає до кінця. За час 1951 року Фонд розіслав двічі свої Заявки на 35.000 адрес найвідоміших українських громадян. На те досі прийшли Данки від 6.300 громадян і поштарні від 6.000 громадян. Отже — біля 23.000 осіб що нічого не прислали і не відгукнулися.

23.000 платників Національного Данку — це 230.000 доларів, — це чверть мільйона — на діло нашої національної честі й свободи для України! В НАШІЙ СИЛІ І ВОЛІ — ІХ ДАТИ ЧИ НЕ ДАТИ! В нашої силі й волі — дивити міцно українську справу наперед чи стоперувати й стримати.

То ж поспішіть й використайте останні дні! Не йде про висоту життя. Кожен на своїй силі й змозі. Але — ВСІ до чину, ВСІ — до сповнення обов'язку! ДОБА СЛІВ МИНУЛА, — ТІЛЬКИ ДІЛО РІШИТЬ ПРО НАШУ ВАРТІСТЬ І НАШУ ГІДНІСТЬ!

Використайте конверти, що їх маєте!

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ФОНД

м. Лютий 1952.

За старанням близьких друзів відіслав Канаду імж. О. Бойдуник з Європи. Він — член Проводу українських Націоналістів і місцевого голови Української Національної Ради. За старанням Українського Національного Об'єднання п. Бойдуник має змогу відвідати більшості українців в Канаді, — щоб розказати їм, як бореться український народ на Україні за свою волю і державу та як працює українська еміграція в Європі над відновленням української держави. При цьому імж. Бойдуник має змогу познайомитися з життям української національної спільноти в Канаді, що в дечому дуже відміняє від такого ж життя чи то на Україні чи в Європі або інших частинах світу.

Поїздку по Канаді започаткував імж. Бойдуник з центру українців Канади, з Вінніпегу. Він відвідав всіх вищих українських достоянств і списків, а зокрема Президію Комітету Українців Канади, де дав обширний доклад про положення української проєкції в Україні і в Європі, у внутрішньому і зовнішньому секторах. Він навічнував образ теперішнього стану української національної боротьби на Україні і то боротьби військово-збройної Української Повстанчої Армії і боротьби революційно-підпольної різних політичних середовищ і людей на Україні під проводом організованіх націоналістів, які творять стрижень спротиву ворожій окупації. Імж. Бойдуник подав ясний образ дії Української Національної Ради та співвідношення сил і в Раді і у Виконавчому Органі. Зокрема поділився з Президією вітаннями про ті заходи Виконавчого Органу для звільнення України з московського ярма, які пороблено в закордонному секторі визвольної боротьби.

Дня 25 січня імж. Бойдуник мав публічну доповідь в Українському Національному Домі у Вінніпегу. Доповідав виступав Філія УНО. Віце-президент п. С. Бодуван, голова Філії, а керував вічем п. В. Гладун, голова домініанційної організації Молодих Українців Націоналістів. В почесній президії віча засіли пп. Пірка, Гриньоріш, д-р Маценко, Будзан, імж. Коссар, Ріпак, Сосновий і пані Семака, як представники діючих на терені Вінніпегу українських націоналістичних організацій. Імж. Коссар, голова Крайової Екзекутиви УНО, представив привітання імж. Бойдуника і підкреслює, що відділення п. Бойдуника — це продовження живого зв'язку між українцями Канади і українцями Європи. Живий зв'язок започаткував сл. п. полк. С. Конавель, відтак відвідували Канаду сл. п. полк. Сушко, сл. п. генерал Курманович, генерал Капустякський, імж. Андрійсевич, а тепер імж. Бойдуник. Всі вони творці української націоналістичного руху в Європі. Ідеологію українського націоналізму сприяли в Канаді УНО і Братні Організації і як коліс, так і сьогодні, являються поєстоєю Організації Українських Націоналістів, що діє в глибокому заплітві визвольного фронту України. Вазюю їхньої дії для України є націоналізм. Вони, хоч і незв'язані з ОУН організаційно, діють по спільних лініях для однієї мети, відновлення української держави на українських землях.

Імж. Бойдуник висловив свою радість з того приводу, що має змогу поінформувати українців далекого запліта про визвольну боротьбу України і з другого боку поінформуватися про те, чим живе запліта. Він підкреслює спільну небезпеку з боку московського комуністичного режиму не тільки для фронту, але і для Канади, де ворог діє за поміччю своїх підірваних колон. Ворог небезпечний тим, що він опановує країни зсудра, без зовнішньої сили і сягас всюди, в кожну ділянку людського життя. Росія царів, Леніна, Сталіна і Керенського все і всюди переслідує одну ціль — збагатитися чужими країнами. Для досягнення тої мети ворог використовує на-

віть демократію та Атлантийську Хартію. Україна веде активну боротьбу з тим ворогом і тим самим дбас про звільнення від небезпек не тільки України, але і всього світу. Українська держава, створена в році 1918 існує і нині, тільки господарем в ній є нині Москва. П. дійсний уряд мусів вийти на еміграцію, де він і до нині діє. Боротьба України за волю держави йшла багатьма етапами через УВО, СВУ, СУМ, БУД, Церкву Липківського і ОУН. Нині на полі бою остали тільки націоналісти і залишки колишніх політичних партійних формацій, що тут чи там ще діють на Україні в підпольній акції.

Докладчик характеризував теперішній стан визвольних змагань на землях в ділянці військової УПА, як авангарду акції, і в ділянці революційно-підпольної. Коли УПА є збройним раєм всього народу, революційно-підпольна акція ведеться різними чинниками окремо так, щоб собі здебільша при тому не перешкоджувати. В ті акції беруть участь і соціалісти і демократи і безпартійні люди поруч з націоналістами. Як в УПА, так і в підпольній акції перед ведуть націоналісти, що діють організовано як Організація Українських Націоналістів і Організація Українських Націоналістів-Революціонерів. Визвольна акція мобілізує до боротьби не лише мешканців України, а й українців поза Україною.

Зокрема виділено справу, що українці Канади постійно помагають визвольній боротьбі України і їхня поміч і нині велика, як моральна, так і матеріальна. Українці Канади зрозуміли потребу систематичної помічі боротьбі і люди поруч з націоналістами, які до того було створено ще в році 1935 окрему організацію, що від того часу відома під назвою Український Визвольний Фонд. Імж. Бойдуник навічнував образ консолідаційної діяльності в Європі. Розказав про намагання ОУН перевести повну консолідацію сил і про те, які вона на тому шляху зустрічає труднощі. Намагання довести до повної консолідації — йдуть даліше.

Визвольна боротьба вимагає від українців в Новому Світі такої консолідації в повному значінні того слова. Зокрема недопустимий штучний поділ емігрантів на нових і старих і їх практичних діях. В принципах і нові і старі згідні і розходжень між ними нема. Та сама боротьба вимагає і від українських релігій та церков, православної і католицької, об'єднаної дії на добро України і народу.

По докладі імж. Бойдуник відповідав на численні запити з рядів привітних і давав висвітлення в різних справах, як Варшавський Договір, УГВР і консолідація та акція УГВР на землях, — про закордонну політику Виконавчого Органу та його зв'язки, про мілітарну ситуацію та про питому вагу української проблеми в міжнародній політиці. Стердженно, що у зв'язку зі загостренням ситуації і неминучим ударом між московським імперіалізмом та визвольним світом — питома вага української справи більша, як це можна б судити по голосах преси в світі.

В часі докладу за покликком др. Маценка було переведено збірку грошей на поміч визвольної боротьби. Зібрано кілька сот доларів, які вилано на допомогу визвольній боротьбі на землях за посередництвом Українського Визвольного Фонду в Канаді.

В. М.-ий.

Аліянські втрати в Кореї: 306.070

Париж. — Генеральний секретаріат Об'єднаних Націй повідомив, що загальні аліянські втрати в дотеперішній корейській війні виносять — 306.070 вояків і старшин вбитих, поранених і пропащих в акції. Приватні пресові агенції раніше підрахували, що ці втрати виносять 414.945. Різниця головню в піднесенню корейських втрат, кількість яких в повідомленні ОН виносить 192.960, а в приватних підрахунках 301.861. Американські втрати в повідомленні ОН поділяється на 103.739, а в останньому повідомленні департаменту оборони на 105.001.

Комуністи в Мехіко почали завзяту пропаганду проти плянованого військового договору між Мехіко і Злученими Державинами. Для цієї цілі вони використовують славного маляра Альфара Сікейросу, який малює картини про „поневолення Мехіка Злученими Державинами“.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ У. Н. СОЮЗУ!

Ню Гейвен, Конн.

З похорону на НТН

Дня 13 листопада 1951 р. помер по короткій і важкій недугі в Ню Гейвен, Конн. наш заслужений громадянин Олександр Гіна. Покійний народився 5 березня 1896 р. в селі Лемківці, Буковина. Вже молодим хлопцем цікавився народними справами й належав до місцевого товариства „Січ“. В 1912 р. приїхав до Америки й поселився в Ню Гейвен, Конн. Дістав роботу при чищенні вікон. Відразу взявся до народної праці, ставши парохіальним місцевой грек. Церквю, членом українського товариства „Любов" і 370 відділу УНСОУ, а також „Української Січі" і Братства св. Михаїла. В 1929 році вступив до Української Стейтовой політичної організації Стейту Коннектикат і був дуже діяльним її членом аж до своєї смерті. В 1931 році організував відділ ОДВУ, а в 1932 р. організував українську танкову групу і був її інструктором на поручення В. Араменка.

Бл. п. Олександр Гіна оженився 30 травня 1917 р. з українською патріоткою Євдокією Горішною з Тернопільщини. Також його дружина брала завжди участь в громадському житті. Покійний залишив двоє дітей, а то доньку Евфросинію дав. Бойчук і сина Василя. Діти виховані в українському дусі, належать до українських організацій і беруть участь у громадському житті. Належали м. ін. до церковного хору „Бандурист“.

Смерть бл. п. Олександра Гіна глибоко зворушила нашу громаду і Стейтову Організацію, які втрапили широго патріота і невтомного народного працівника. Покійний полишив по собі глибокий жаль. А замість квітів на Погону моголи зложили на Наукове Товариство імені Шевченка: Василь Калінина, Антонія 10 дол., Антін Маланчук, Ню Гейвен 10 дол.; Стейтова Організація Стейту Кон. 10 дол.; Кость Марущак 5 дол.; Йосиф Брезіцький 5 дол.; Микола Кисель 5 дол.; Петро Самбай 5 дол.; Володимир Березіцький 2 дол. — Разом: 52 дол. М.

Бостон, Масс.

Свято соборності

Урочиста академія і концерт відбулися дня 27 січня 1952 при участі довірх 600 осіб. Між українцями були представники української громади українців в Бостоні — так, що свято прощало з повним моральним успіхом.

Свято звеличили своєю привітністю представники Централі УКК, головний Секретар ПАУК ред. Ст. Шумейко і дем. конгресмен Стейту Массачусетс Дж. Ф. Кеппел. Організував свято Громадський Комітет, створений за починком місцевого Відділу УКК. До Комітету увійшли представники від майже усіх діючих в Бостоні організацій американських українців.

На початку хор Укр. Православної Церкви відіпівав американський гімн, а голова Комітету, Орест Калінінський відкрив свято і привітав гостей. З черги промовляли: по-англійськи адвокат Романів, по-англійськи і по-українськи ред. Ст. Шумейко і по-українськи Андрій Варанчик.

У концертній частині взяли участь: Хор Української Православної Церкви під керівництвом о. С. Королішина, співачка-солістка п. Люба Королішина; танцюристка п. С. Михайлюк; група талановитих: п. С. Якілєва, п. В. Колоско і п. Л. Мельниченко; група пластунів під керівництвом п. Штегінна; і декламатори: п. А. Івасевич, п. М. Девід та учні школи укр. кат. церкви Лідія Берегуляк і Мирослава Гуменик.

На заклік п. О. Мельниченка громадяни зложили данки на збірку листів в сумі \$100.40 і при виході \$66.58 які, по покриттю витрат зв'язаних зі святом, передано до Українського Народного Фонду.

Громадський Комітет

Сиракюз, Н. Й.

Коліда і Свято Державної Самостійності і Соборності

Коліда переведено цього року в м. Сиракюз подібно як і в попередніх роках заходом товариств „Золотий Хрест“, СУМА і місцевого Відділу УККА. Головний контингент колядників дало тов. СУМА, якого члени були у всіх групах колядників. Серед колядників були і старші віком люди, які згодилися до поодиноких груп і колядували до пізньої ночі, не помічаючи ніякої української родини.

Тут треба відмітити, що громадянство, як греко-кат., так і православною віровизнання, радо приймало колядників та гостило їх чим хаха багата. За це належить всім подяка і признання. Завдяки солідній праці колядників зібрано на листи УККА всіх груп разом суму \$427. Яку місцевий Відділ вислав негайно враз із збірковими листами УН-Фонду. Вже після висилки тої суми зголосилися ще два громадяни, яким заколядували колядники в їх неприязності вломи і зложили перший \$5. — а другий \$3. — разом 8 доларів, які вилано додатково. Остання сума зібраної коляди виносить 435 доларів.

Дня 27 січня ч. р. улаштовано в м. Сиракюз на заклік Централі УККА заходом всіх наших місцевих товариств в залі місцевого „Народного Дому“ — Свято Державності і Соборності Українського Народу, в якому громадянство взяло численну участь. Свято відкрило короткою промовою п. Заваливук, висловивши на вагу Свята. Реферат про значення акції 22 січня 1918 і 1919 рр. про Державну Самостійність і Соборність виголосив п. М. Вагнінський, відчитуючи текст універсалу Центральної Ради. В місцевій частині Свята виступили: чоловічий Хор під диригентурою п. М. Яворського, мішаний хор місцевої парафії УАПЦ, під керівництвом п. Слоніного і мішаний хор греко-кат. церкви з диригентом п. М. Залізем. 3 декляціями виступили СУМА, Пласт п. Сокур з декляцією „Тризуб“ і п. Сокур з декляцією „Новий Рік“. Автором обох цих творів є сам п. Сокур. Обі декляції зробили на слухачів помітне враження.

Свято закрив п. Пігуляк, голова місцевого „Народного Дому“ палкою промовою, визнаючи прилих до єдності і тісної співпраці. Національним Гімном закінчило це Свято, на якому переведено теж збірку на УККА. Святом керував Святковий Діловий Комітет.

Сиракюз, Н. Й.

Урочиста академія і концерт відбулися дня 27 січня 1952 при участі довірх 600 осіб. Між українцями були представники української громади українців в Бостоні — так, що свято прощало з повним моральним успіхом.

Свято звеличили своєю привітністю представники Централі УКК, головний Секретар ПАУК ред. Ст. Шумейко і дем. конгресмен Стейту Массачусетс Дж. Ф. Кеппел. Організував свято Громадський Комітет, створений за починком місцевого Відділу УКК. До Комітету увійшли представники від майже усіх діючих в Бостоні організацій американських українців.

На початку хор Укр. Православної Церкви відіпівав американський гімн, а голова Комітету, Орест Калінінський відкрив свято і привітав гостей. З черги промовляли: по-англійськи адвокат Романів, по-англійськи і по-українськи ред. Ст. Шумейко і по-українськи Андрій Варанчик.

У концертній частині взяли участь: Хор Української Православної Церкви під керівництвом о. С. Королішина, співачка-солістка п. Люба Королішина; танцюристка п. С. Михайлюк; група талановитих: п. С. Якілєва, п. В. Колоско і п. Л. Мельниченко; група пластунів під керівництвом п. Штегінна; і декламатори: п. А. Івасевич, п. М. Девід та учні школи укр. кат. церкви Лідія Берегуляк і Мирослава Гуменик.

На заклік п. О. Мельниченка громадяни зложили данки на збірку листів в сумі \$100.40 і при виході \$66.58 які, по покриттю витрат зв'язаних зі святом, передано до Українського Народного Фонду.

Громадський Комітет

У п'ятницю 15 лютого в Літературно-Мистецькому Клубі в Н. Й. відбудеться доповідь п. Н. Лівницької-Холодної на тему: „З українського літературного життя у Варшаві, — видавництво „Варя“.

Початок, як звичайно, о год. 7:30. Від год. 7:00, для вигоди гостей, відкритий другий поверх приміщення Клубу.

3 конференції Европ. Руху

(Закінчення зі ст. 2)

лені Москово, пеєрстарту існувати.

Як ліквідувати комуністичну тиранию? Говорилося на конференції про вплив закордонної пропаганди через радіо на населення поневоленних країн, подаючи докази, що величезна більшість людности країн — сателітів є ворожа до комуністичних режимів. Але ніхто не може угадати, як розвинуться даліш події в країнах, бо за теперішніх технічних засобів незначна зброна меншості може легко павнувати над мільйонами неозброєних.

На конференції брали участь українці, як обсерватори або як журналісти. Вони в розмовах з різними делегатами та в писаних заявах стверджували неосвідість виключення України до Європейського Руху. Делегати різних країн підписали лист, поданий проф. П. Феденком і д-ром Воллингом до Президії конференції в цій справі. В розмовах деякі делегати казали, що Росія, пануючи над Україною все буде загрозю для євсудів, і що цілий світ несе тепер на собі наслідки нерозумної політики 1917-20 рр., коли Україну віддано на поталу російському імперіалізму та польській експансії.

Не знати, як далі розвинується праця Комісії для Центральної і Східної Європи. Була це добра демонстрація сил народів, поневоленних Москово. Виявлено добра воля до майбутньої політичної і господарської єдності цих країн. Але це багате с „гострик кутів“, що перешкоджають співпраці. Багато неоправданого страху перед Москово серед вільних народів і мало знання про народи, включені до СССР, які не менше кохуть свободи і незалежності як і сателіти.

В. О.

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА“

ОБ'ЄДНАННЯ ПРИХИЛЕННІВ ВІЗВОЛЬНОЇ БОРОТБИ УКРАЇНИ ВІДІЛІ В НЮ ЙОРКУ — повідомляє, що:

В СУБОТУ, 16. ЛЮТОГО 1952 Р.

о годині 6:30 ввечері в ДОМІВЦІ ЛІТЕРАТУРНОГО КЛУБУ при 2-й Елепті ч.149 відбудеться:

дискусійний доклад редактора ІВАНА КЕДРИНА РУДИНСЬКОГО на тему:

ЧИ ПРИЙДЕ ДО ПОРОЗУМІННЯ МІЖ У.Н.РАДОЮ І У.Г.В.РАДОЮ

До участі в дуже актуальній дискусії запро

НАШ КУЛЬТУРНИЙ РЕФЕРЕНДУМ

Проголошуємо нашу думку, якій своїм замовленням на новий суспільний тижневик літератури, мистецтва і культури, що має появлятися як невідоме видання „Свободи“ від позатку березня ч. р., виявили своє бажання підтримати наш суспільний культурний прогрес.

ЛІСТА Ч. 30.

Вардигула Степан
Бачинський Володимир
Бережівський Станіслав
Березівська Степанія
Бич Павло
Білинський В.
Бованко Олександр
Боровий Степан
Борисевич М.
Бродський В.
Бурякiewicz Юрій
Васильєв Василь
Васильєв Іван
Вахнянин Лідія
Вихула Іван
Величко Володимир
Висоцький Михайло
Волошук Осип, д-р
Волянський Григорій
Воробець Стах
В. Вроблевський Гіларіон
Горват Михайло
Городиский Іван
Гринчук Степан
Гунька Софія
Г. Гавліч Володимир, ЧСВВ
Гіль Катерина
Гой Дмитро
Давидова Михайло
Демків С.
Держко Остап
Дяндра Михайло
Дигдало Володимир
Довбенко Михайло
Доросевич О. М.
Духнич І.
Дурдзевич Анна
Дядів Іван
Дячун Іван
Сичук Зеновій
Жук Іван, інж.
Заворський Іван
Запухляк Іван
Зікул Іван
Зимний Петро
Іванішкін Ф.
Іванішкін Олександр
Канюка Роман
Карпа С.
Камарська Ірена
Кірюк Антін

Клименко Юрій
Ковальський В.
Козак Андрій
Комуніський Григорій
Коньов Франк
Косіковський Ілля
Косій П.
Костинюк Іван
Костюк Михайло
Коцюп Олександр
Кузьмич Юрій
Кулик Степан
Кунаєв В.
Курас Іван
Лаврук Антін
Лазор Іван
Лопатюк Володимир
Лісовець Семен
Литвин Роман
Литвинишин З.
Луквич Іван
Линцев Василь
Мазурик Г.
Малик Теодор
Мальчевський Микола
Марков Микола
Мартинович П.
Мартинович Михайло
Микитин Іван
Мирошниченко Іван
Мушійчук Степан
Наконечний Василь
Нічай Ігнатій
Озеровський Іван
Омельян Петро
Оранський Юрій
Павлюк Л.
Павлюк Константин
Пастушенко Юлія
Петрончак Іван
Поголе Розалія
Посадовський Степан
П. Прутик Микола
Прокопович Іосиф
Рачик Степан
Ровенко Микола
Сабель Севастиан
Салевич Зенон
Светун Михайло
Середа Анна
Сидорик Катерина
Сластон Юрій
Сулик Володимир
Тимчина Василь
Токарчук Ярослав
Траска Антін
Тулек Михайло
Турула Павло, д-р
Угорчак Семен
Фединак Василь
Фізер Іван
Фляк Микола
Форович П.
Цюра Євген
О. Чекалов В.
Черешовський Онуфрій
Чучий Богдан
Шегера Олександр
Шермід Катерина
Шляпак С.
Шляхтиченко М., д-р
Яремко Теодозій
Яськів Р.
Яцушко Святослав

На Народний Фонд на 1951 Рік Зложили:

(ЛІСТА Ч. 34 по день 22, січня 1952.).

КАЛІФОРНІЯ:
Барбенек: д-р Тома й Ела Гаурилок \$10.
Лон Анджелес: По \$10: Осип і Стефанія Порайко, П. Сильчак.
Сакраменто: Осип Кушнір \$10.
КОННЕКТИКУТ:
Гартфорд: По \$10: Олександр Якимів, Григорій Семчишин; по \$5: Андрій Данилюк, Василь Дерлиця, Марія Солецька.
Нью Бритен: А. Клем (коляда) \$1.
Нью Гейвен: Павло Кебало \$15; по \$10: Галина Березівська, Осип Березівський, Софія Березівська, Осип Хома, Лідія Чайківська, Лідія Дуб, Я. Росла Гарасимович, д-р Іван Мартинюк, Марта Олесницька, Ярослава Палидинович, М. і В. Палидинович, І. Стратичук; по \$5: Роман Рейнорчик, на коляду: Л. Марків \$2.
Терривіл: Тома Коляра \$5.
ДЕЛЕВЕР:
Вільмington: По \$10: Станіслав Гусак, Федір Кірюк.
ФЛОРИДА:
Кораль Гейблс: По \$10: Марія Сташинська, д-р Юрій Тершаковець, д-р Марія Тершаковець.
Гейлс: На коляду: В. Кисілевський \$3; Е. Сташків \$2.
Майамі: Михайло і Марія Количак \$50; зича Віддана УГКМІТету (А. Криковський) \$19.30; по \$10: Осип Ціпковський, Микола Демчина, М. і Т. Дмитрів, „Фларіда“—краніни, Андрій і Катерина Креховецькі, Степан і Юстина Маїк, Теодор і Марія Мемрак, Теодор і Анна Наконечні, Степан і Катерина Першин, Василь і Ангеліна Рій, Теодор і Розалія Стек, Іван Ворона, Анна Зеп; по \$5: О. Васильєв, О. Мирон Данилович, Петро Глембюк, Петро Галушка, Катерина Івашка, Євген Лихович, Іосиф і Анна Магала, Станіслав Микитка, Теодор Микитка, Олімпія Подуницька, Ева Слободян; А. Чапанська \$3; П. Сенюк \$1.
АЙДАГО:
Повкательдо: Мельниченко \$2.
ІЛІНОІС:
Шікаго: М. Косар \$20; по \$10: Корнелій Бородайко, Василь Кохан, Богдан Пігут, Николай Пинський; по \$5: Гари Гайдук, Людвик Попіль.
Джаміс: Іван Федак \$10.
Медісон: Ю. Коробій \$2.
Нормаль: К. Морган \$1.
ІНДІАНА:
Ельзавіт: Юрій Лукевич \$5.
Валтон: К. Погоцький \$2; М. Трутко \$1.
КЕНТОКІ:
Глосков: д-р Т. Наболотна на коляду \$2.
ЛЮІЗІАНА:
Лаксб: О. Зупко на коляду \$2.
МЕРІЛЕНД:
Балтимор: Михайло Вацлавів \$10; по \$5: Петро Віленський, Стефан Стецік, Роман Ваврик.
МАСАЧУСЕТС:
Бостон: По \$10: Ніна Федоренко, Дмитро Григорій, Іван Мясний, Українська Православна Парохія.
Кембридж: Іван Шуплік \$10.
Мічиган: Іван Галушківський \$10; Михайло Федорів \$5.
Гейлс: На коляду по \$5: Василь Бурко, Дмитро Хрущалин; Г. Шевчук \$2; по \$1: П. Хомиш, М. Кремінь, М. Лончина.
Гонсвік: На коляду по \$1: І. Фостерський, Л. Левичка, М. Левичський.
Мілфорд: І. Мелешко на коляду \$1.
Спрінгфілд: Михайло Мазур \$5.
МІШІГЕН:
Дітройт: 175 Відділ Н. Н. Союзу—збірка між членами і чл. акл. до УГК-ту \$27; Ніна Водяник \$25; по \$10: Євген Федак, Ярослав Федак, Микола Коперта, Омельян Е. Кордуба, Андрій Котівич, Степан Лоданай, Петро Марцініш, Діоніс Муханський, д-р Софія Парфанович (на 1952 р.), Василь Папіш, Петро Сапа (на 1952 р.), В. Сенюк, Мирон Скорупа, Константин Стекло, Омельян Ткачук, Степан Зальпаніан; по \$5: Максим Дудун, П. Мияш, Іван Москальчик, Е. К. Стебновський.
Данді: Василь Левичський \$5.
Тремек: Іван Пачак \$10.
Ньюбери: д-р М. Мішенко на коляду \$4.
Ванджар: Михайло Галат \$10.
МІННЕСОТА:
Міннеаполіс: Олена і Семен Мандрико \$20; Дмитро Гусак \$12; по \$10: Михайло Копчук, Павло Кукуруза; Микрон Горішник \$5.
Сейнт Пол: Микола Анджелісський \$10 (на 1952 р.).
МІЗУРІ:
Кензас Сіті: Льюїс Трішук \$5.
С. Джозеф: Ігор Динтерко \$10.
МОНТАНА:
Гелена: д-р Мирослав Мишковський \$7.25.
НЬЮ ДЖЕРЗІ:
Альба: Н.Н. на коляду \$1.
Байон: Василь Полтавець \$10; Л. Давид \$2.
Кронбері: І. Левичка \$10 (на 1952 р.).
Елзабет: М. Стефаніш на коляду \$1.
Ірвінгтон: В. Дадікський на коляду \$1.
Лафаст: М. Парічук \$5.
Мелборо: Іван Гринкевич \$10.
Ньюарк: По \$10: Ярослав Лесків, Константин Кулятицький, Іван Петрик, Юрко Торбич; на коляду: П. Чижик \$1.
Масайк: По \$5: Ігнат Луцьків, Іван Романюк.
Плейфілд: Андрій Когут \$3.
Рого Парк: П. Савчук коляда \$1.
Шорт Гіллс: В. Калашник \$10.
Трентон: Андрій Кривий \$10.
Вестфілд: Іван Гузар \$15 (в тім \$5 на коляду).
НЬЮ ЙОРК:
Олбані: Меджі Пахоль \$5.
Амстердам: Петро Костій \$10; на коляду по \$2: С. Комаринський, Д. Олішник, С. Саврас, М. Зичик; по \$1: С. Вартошук, О. Береза, І. Гріш, З. Масловський, І. Пастернак, О. Пристай, П. Семкін, П. Войцеховський, В. Волинчик.
Бронкс: По \$10: Лев Безручко, Петро Коваль, Гаврил Лакоский, Марія Попель, Ігнор Ридар.
Бруклін: д-р Григорій Шербанюк \$10; Богдан Титла \$5; Д. Сенюк \$2; Г. Крайнік \$1.
Булфало: Михайло Данчак \$10.
Ковгове: Едвард Коник \$25.
Корона: В. Дичко \$10.
Елзабет: Іосиф Вільський \$10; Т. Котур \$5.
Форест Гіллс: С. Тураш \$50 (на 1952 р.), Петро Дорош \$25; (на 1951 р.).
Герікер: П. Круц \$2.
Гіксвіл: А. Саваринський \$10.
Гудсон: По \$5: В. Воробієвич, Петро Пристайко.
Джамейка: Василь Сломошніський на коляду \$15.
Лонвіл: Анатоль Самійленко \$10.
Мессеп: Іван Яворницький \$10.
Нью Йорк Сіті: Михайло і Іванна Врунец \$25 (1952 р.), Каталія Грин \$20 (за 1951), Т. Гай.
„Українська Єдиність“ \$15; Іван Марусевич \$12; по \$10: Стефан Вардигула, Володимир Хомицький, Богдан Чехович, Микола Чорний, Михайло Дзюник, Родина Федків, Євгена Яворська (на 1952 р.), Ольга Яворська, Олександр Крамарчук, Д. Ксьондзик, Теодор Лешко, О. Маланчук, Григорій Мончук, Максим Папів, Володимир. Пономарівський, Іосиф Райдя, д-р Олександр Соколін, Василь Сташків, Софія Тимощак, Михайло Венгер, Осип Вонк, По \$5: Софія Черкаська, Михайло Киселич, Антін Луцьків, Анна Мишка, Іван Прима, Марія Скіба. На коляду зложили: Сиринд Титла \$7; по \$5: д-р Валтер Барон, Юрій Ярема, Стефан Ярема, д-р Володимир Урусський, д-р С. Стек \$3; по \$2: Н. Березівський, І. Вудзар, М. Хомиш, П. Доскош, В. Грід, С. Гривича, Г. Комердович, М. Кучма, Г. Мончук, М. Урусський, П. Войтович; по \$1: І. Беркечук, П. Хо Ханді, Е. Дідківський, П. Івакович, В. Якименчук, О. Каржинський, А. Карпович, П. Королішин, М. Марченко, Г. Макляк, В. Мисків, М. Підгаский, М. Романко, П. Завіський.
Оліс: На коляду зложили по \$5: О. Іванчик, С. Васків; по \$2: І. Адамів, І. Базов, Т. Чельдин, М. Луцишин, Д. Мішанецька, Г. Непорадний, Г. Підкальний, І. В. Скоробач; по \$1: С. Луцишин, П. Пилипів.
Озон Парк: На коляду по \$5: Стефан Малафій, Андрій Райтар, Іван Сенко; В. Костинишин \$2; по \$1: С. Федак, В. Явдовш, П. Попик.
Рачестер: Іван Ренік \$10; П. Іліснюк коляда \$1.
Ром: Александр Неділько \$5; М. Гавур \$3.
(Докінчення буде).

НОВІ ІМІГРАНТИ

Дня 18-го лютого ч. р. прибули кораблем „Дженерал Велфорт“ до Нью Орліна на ашурани ЗУА-ДКОМІтету такі особи:
Драбик Альбін, Марія, Роман, Владислав; Гриняк Іван, Марія, Олександр, Ірена, Анеля, Олена, Орест; Чепілі Юлія; Юркевич Роман, Софія; Мозорук Василь, Славо; Припхан Роман, Іванна, Юрій.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

РОЧЕСТЕР, Н. Й. — Збори Тов. Укр. Нар. Дому, від 316, відбулися в четвер, 14. лютого, в Товарищескій Домі 831 Джозеф Евіно, в год. 8. ввечері. Проситися усіх членів прибути на означений час і платити свої вкладки кожного місяця. — П. Ковтун, предс.; В. Гнатків, кас.; В. Гавриляк, фін. секр.; В. Іванчик, рек. секр.

НЬЮАРК, Н. ДЖ. — Місячні збори Тов. Зап. Січ. від 371, відбулися в п'ятницю, 15. лютого, в годіні 8. ввечері, в Січовій Салі при 506 — 18 Вівено. Проситися членів прибути на збори і платити свої вкладки на збори відділу. Рівножко так само набути Календар УНСОюзу, то може купити на зборах за \$1. — А. Зий, предс.; Ю. Варанок, секр.; П. Заблоский, кас.

НЬЮ ГЕПЕН, КОНН. — Тов. Любова, від 370, повідомляє, що місячні збори відбулися в неділю, 17. лютого (Feb.) зарав по великій Службі Божій, в церковній салі, 127 Парк вул. Проситися всіх членів прибути на ці збори та вирівняти свої забори, бо інакше податися їх до суспенсії. — П. Волянник, предс.; В. Колесник, кас.; Р. Голубович, фін. секр.; К. Марушак, рек. секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. — Бр. св. Пасфата, від 217, повідомляє, що місячні збори відбулися в неділю, 17. лютого в год. 2. пополудні в галі паравіальній, 305 Гудсон вул. Проситися всіх членів з кошеня, бо є багато важких справ до вирішення. „Довгочасні членів прибути на збори і вирівняти свої забори. Так само проситися членів не забувати прибувати на нових членів. На 1952 рік вибрано тій уряд: В. Колдасянін, предс.; В. Гречук, заст.; А. Іванів, фін. секр.; Г. Вулавичев, рек. секр.; І. Держак, кас.; К. Гунька, заст. Контрольори: П. Пасник, Р. Шевчук, М. Якула. Надирателі хворих: І. Луцишин, Я. Гривича.

НЬЮ ЙОРК, Н. Й. — Місячні збори Тов. „Зоря“, від 69, відбулися в суботу, 16. лютого, в 8. год. ввечері, в галі Укр. Клубу ім. Драгоманова під ч. 39 1от 7. вул. Проситися всіх членів прибути на збори. На підставі відомої всім членам, що на різних зборах в січні вибрано цей самий уряд на 1952, що був в 1951 р. — І. Сидняк, предс.; І. Мартинець, кас.; М. Ликтей, секр.

НЬЮ ЙОРК, Н. Й. — Місячні збори від 117, „Запорозька Січ“ відбулися в суботу, 16. лютого, в годіні 8. ввечері, в паровій галі при 7. вул. Всіх задонжених членів просимо обов'язково вирівняти вкладки та явитися точно на означений час. — С. Кучма, предс.; М. Корчинський, кас.; В. Калина, фін. секр.

ПАЛМЕРТОН, ПА. — Місячні збори Бр. св. О. Ніколая, від 369, відбулися в неділю, 17. лютого, в год. 5-й ввечері, в церковній галі. Проситися всіх членів прибути на ці збори і заплатити свої місячні вкладки. С. також і інші справи до рішення. — Уряд.

CLEVELAND, O. — St. Mary's Lodge, Branch 112 will hold its monthly meeting on February 17, at St. Peter & Paul Church Hall after the 2nd & 3rd Mass. We urge members to attend who are in arrears in dues. — A. M. Cooper, Rec. Sec'y.

БОФАЛО, Н. Й. — Бр. св. О. Ніколая, від 127, повідомляє, що місячні збори відбулися в неділю, 17. лютого, в церковній галі зарав по співані Сл. Божій. Крім того урядники полагають справи тек і в четверту неділю, зарав по спіл. Сл. Божій, а також і в останні дні середі в місяці, від годіні 8. до 10. ввечері в церковній галі при Філарі і Онейда вул. Проситися всіх членів платити вкладки кожного місяця, бо інакше прийде суспендувати своїх знайомих в ряді УНСОюзу. — І. Вула, предс.; П. Володзар, фін. секр.; М. Левичський, рек. секр.

ШІКАГО, ІЛЛ. — Місячні збори Тов. Т. Шевченка, від 252, відбулися в неділю, 17. лютого, в год. 12-й вполудне у салі при 2250 В. Кортез вул. Проситися довгочасних членів прибути і вирівняти забори вкладки. — Когут, секр.

РАРІТАН, Н. ДЖ. — Місячні збори від 332 відбулися в суботу, 16. лютого, в годіні 7. ввечері, в У. Н. Домі, 10 Колфакс вул. Проситися всіх членів і членів прибути на збори. М. Сучман, рек. секр.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Тов. ім. І. Франка, від 83, повідомляє, що місячні збори відбулися в неділю, 17. лютого, в год. 1-й вполуд., в домі Тов. У. А. Горожан, 847 Ротт Френклін. Проситися членів, котрі платять річно, заплатити на час свої вкладки, бо Тов. за них не буде платити. С. Чорномаз, секр.

АСТОРІ, Л. АН. — Місячні збори Бр. св. О. Ніколая, від 5, відбулися в суботу, 16. лютого, в год. 7:30 ввечері в галі Укр. Дем. Гор. Клубу, 31 — 14 — 30 Еве. Проситися всіх членів прибути на збори, бо є деякі важкі справи до пологодження. Проситися довгочасних членів вирівняти свої забори. — М. Левичський, предс.; Г. Василів, кас.; П. Варнич, секр.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. ДЖ. — Місячні збори Бр. св. Івана Хрестителя, від 279, відбулися в неділю, 17. лютого, в год. 3:30 пополудні в Укр. Н. Домі. Проситися членів а членів прибути на збори, та допомогти нам вирішити справи для добра Братства. — В. Бутковський, рек. секр.

ВОТЕРВІЛТ, Н. Й. — Бр. св. О. Ніколая, від 13, повідомляє, що місячні збори відбулися в неділю, 17. лютого, в годіні 2-й вполудні, в Укр. Торж. Клубі, 402 — 25 Ст. Проситися всіх членів прибути на час, а так само просимо новоприбулих громадян прибути і вписатися до Бр. і УНСОюзу. — Уряд на рік 1952: М. Демчар, предс.; І. Карабін, кас.; І. Урбан, секр.

ШІКАГО, ІЛЛ. — Збори Бр. св. О. Ніколая, від 106, відбулися в неділю, 17. лютого в Домі Відділів УНСОюзу, 843 N. Western Ave., в год. 12. в полудне. Проситися членів прибути і заплатити свою належність, так щоб не було потрібно кількох разів до року суспендувати та приймати наново. Тоді не буде нарікань, що хтось був суспендований або виключений з організації за незаплати своїх вкладки. — О. Любас, предс.; М. Попіль, кас.; Г. Дадік, секр.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

МИХАЙЛО ВОЛКО, довголітній член і бундівський урядник Тов. Запорозька Січ, від 206, УНСОюзу в Вулкані, Р. АА., літ 68, номер 2-го лютого 1952 в шпиталі по короткій недугі. Походив з села Лука Мала, пов. Скалат. Останній в смутку жену Ірину, 5 синів: Петра, Франка, Івана, Миколу і Семена, 3 дочок: Марію, Катерину і Олену та 14 внуків. Похорон відбувся в вівторок, 5-го лютого в домі жалоби до укр. грек. кат. церкви св. Михайла, а відтак на цвинтар на вічний спочинок — В. П. П.

І. Кольський, секр.

УВАГА! — ГРОМАДИНИ!
DUNLEY HAT SHOP
14 Saint Marks Place
NEW YORK, N. Y.
мас на складі власного виробу
ФІЛЬЦОВІ КАПЕЛЮХИ
в найновіших фасонах.
У нас купити капелюхи — прийнятно до перебірки.
Дальше пригадуємо, що масю відділ МУЖЕСЬКОЇ ГАЛАНТЕРІ, а саме: першої якості сорочки, спортивні сорочки, піжами, знаної марки: „Jaysen“ і „Fruit of the Loom“.
Просимо зайти і переконатися про високу якість матеріялу та низьку фабричну ціну! — Говоримо по українськи.
Слушайте наші оголошення по радіо-програмі П. Мельника кожної неділі між 7—8 год. рано на хвилі 1480, (станція WHOM).
Отворено щоденно до 8:30 веч., в п'ятницю і суботу до 10:00.

DUNLEY HAT SHOP
14 SAINT MARK'S PLACE, — NEW YORK CITY (між 2 і 3 Ав.)

УКРАЇНСЬКЕ ПЕРЕВОЗОВЕ БЮРО
В. Е. БОГАЧЕВСЬКИЙ
335 EAST 6th STREET, NEW YORK 3, N. Y. — TEL. OR. 3-2484

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. ДЖ. — Тов. Укр. Січ, від 179, повідомляє, що збори відбулися в неділю, 17. лютого, в годіні 8. ввечері, в У. Н. Домі, 183 Fleet St. Обов'язком кожного члена прибути та вирівняти свої вкладки, бо хто не вирівняє, буде суспендований. — І. Грабар, секр.

Lytwyn & Lytwyn
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга Шпра і Чесна
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey
801 SPRINGFIELD AVENUE
NEWARK, NEW JERSEY
ESSEX 5-5555

3. БЕРЕЗОВСКИ
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
УПРАВЛІТЕЛЬ
BERRY FUNERAL HOME, Inc.
525 East 8th Street,
New York 9, N. Y.
Phone ALgonquin 4-5746
Дні мої в моєму колінопліді стійко калілі.

Персональна обслуга в усіх похоронах без різниці мааткового стану.
ІВАН БРОШАК, нотар.

ІВАН БУНЬКО
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
зарядку погребам \$150
по ціні так як інші
ОБСЛУГА ЧЕСНА І НАПРАЩА

JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 East 5th STREET
New York City
Dignified funerals as low as \$150.
Telephone: GRamercy 7-7661.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Зарядку погребам
в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦІХ
Контрольована температура.
Модерна каплиця до ужитку даром.
PETER JAREMA
129 EAST 7th STREET,
NEW YORK, N. Y.
Tel.: ORchard 4-2568

РОЗШУКИ
Пошукую своїх рідних із роду **ДОРОЖКО**. Прошу об'язатися на адресу:
LUBA DOROSHKO,
114 Page Ave., Jackson, Michigan USA
Інші часописи прошу о передрук.

ПРАЦЯ
КНИГОВОД — ЖІНКА
з досвідом або без досвідку
5 1/2 год. в тиждень.
Голоситься щодня після 10-ої год.
15-25 Whitehall Street
близько S. Ferry — кімн. 210.
NEW YORK, N. Y.

КУРСИ — НАУКА
ЩЕ МОЖУТЬ БУТИ ПРИЙМІТІ
КАНДИДАТИ НА КУРС
ТЕХНІЧНОГО
КРЕСЛЕННЯ
який відбувається в берез. і четв.
при 710-712 E 9th St., NEW YORK
веч. школа)
Eng. K. CERKEWICH
350 GROVE ST., JERSEY CITY, N.J.

САЛЬОН КРАСИ „МАРІКА“
Щоденні години:
від 9. рано до 8. ввечір.
318 EAST 6th ST.
(Bet. 1st & 2nd Ave.)
NEW YORK 3, N. Y.
Telephone:
GRamercy 5-7244

НОВИЙ ТИЖНЕВИК ЛІТЕРАТУРИ, МИСТЕЦТВА І КУЛЬТУРИ
появлятиметься як окреме недільне видання „Свободи“, починаючи від 1-го березня 1952-го року.
Негайною висилкою замовлення запевніть існування і розвиток цього тижневика.
В тій цілі виповніть подане внизу зголошення, витінь його та перешліть на адресу „Свободи“:
SVOBODA, P. O. Box 346, Jersey City 3, N. J.

ЗАМОВЛЕННЯ
Прошу зарахувати мене до передплатників тижневика літератури, мистецтва і культури. Одночасно посилаю передплату на тижневик в сумі \$
(Виповніть по-англійськи!)
Ім'я і прізвище
Адреса: (№ & Street) (City) (State)
(Date) (Signature)

УВАГА! JERSEY CITY І ОКОЛИЦІ!
СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ АМЕРИКИ, Інк., ОСЕРЕДОК Ім. ЛЕСІ УКРАЇНКИ в ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. ДЖ.
отрим запрошує Вас, Вашу родину, друзів і Знайомих на
ПЕРШУ ВЕЛИКУ ЗАБАВУ СУМА
— що відбудеться —
В СУБОТУ 16. ЛЮТОГО 1952 Р.
в залі УКР. НАР. ДОМУ, 181 Fleet Street, Jersey City, N. J.
Орхестра пп. БОСОГО-ГІРНИКА, Буфет у власному закладі.
Аранжир: п. І. Миронювич. Початок о год. 7. ввечері. Вступ \$1.00.
Вітасмо Вас!
Управа Осередку.

„Ларсоне! Хіраме!“ — закликав Д'Арнот. — „Ах! Ми шукали за вами“ — закликав Хірама. — „Ми думали, що чимсь поможемо“.

ТАРЗАП, ч. 2769. Спроба.

Д'Арнот вияснив коротко їхнє завдання. „Чи думате, що можете дістати діамант?“ — запитався

Ларсон. — „Я можу спробувати“ — відповів Тарзан.

Вказавши рукою на „тінь“ кам'яного стовпа, Тарзан, — тихцем, наче пантера крадьккі підійшов до скриньки.

